

af største Betydning for Kvinderne, der ellers maatte gaa den tunge Gang og tilbagelægge umaadelige Strækninger for at søge Raad og Hjælp maaske ofte uden Resultat. Bureauet staar i varig Forbindelse med Sygehuse, Fødehjem, Privatfolk og Foreninger, til hvem de kan henvise de søgende. De paatager sig endvidere at forhandle med Arbejdsgiveren om at beholde den svangre til Optagelsen paa Fødehemmet og modtage hende igen efter Nedkomsten. Det er forstaaeligt, at Kvinderne sætter stor Pris paa denne Hjælp.

Derefter paatager Bureauet sig at opspore Faderen og paakalde hans Hjælp, thi efter Loven er han pligtig at yde Bidrag allerede før Barnets Fødsel. Hvilken Lettelse maa det ikke være for Moderen at fritages for den oftest ydmygende Gang for at bede om den Hjælp, som dog baade efter moralske og juridiske Love tilkommer hende. Det hedder i Beretningen, at Fædrene ofte skammer sig over for Bureauet og sender Pengene. Sker dette imidlertid ikke, overgives Sagen til Foreningens Sagfører, Hr. Dr. Simon, der uden Betaling stiller sig til Mødrenes Raadighed og inddriver Pengene. Ofte staar man over for en ung Kvinde, der, forstødt af alle sine Slægtninge, har søgt Skjul i den store By og i sin Nød vender sig til de fremmede, som har mere Barmhjertighed. Det koster da tit Bureauet maanedlang Brevveksling og Overtalelse at faa Forældrene forsonet.

Endvidere hører regelmæssige Besøg under Barsellejet, Omsorg for Moderen efter Nedkomsten, Anbringelsen af Barnet og Bestræbelser for at skaffe det en god Formynder til Foreningens Opgaver.

Det er Foreningens Maal selv at oprette et Hjem for Mødre i Forbindelse med en Redningsvagt for at forebygge de hyppige Fødsler paa Gaden og raade Bod paa den største Nød; thi atter og atter forlyder det fra Frelsens Hær, at nu kan de ikke optage flere paa deres Fødehjem, og den samme Meddelelse gentager sig fra andre Hjem. Imidlertid er der endnu ikke indkommen de fornødne Midler. Og dog er Trangen saa

stor, at den Hjælp, som i Øjeblikket staar til Raadighed, kun er som en Draabe paa en hed Sten.

Det er da at ønske, at dette Samfundsarbejde, der er begyndt med saa stor Frejdighed, saa meget Mod og Energi, maa vinde Fremgang, som det har begyndt.

Det fortjener at følges med Interesse af os her hjemme, ikke alene fordi Arbejdsmaaden synes ualmindelig praktisk og vel ordnet, men ogsaa fordi de i Foreningens Organ »Mutterschutz« fremsatte Synspunkter til Belysning af forskellige ethiske Spørgsmaal er i høj Grad interessante og lærerige. Den hele Bevægelse maa betegnes som et betydningsfuldt Led i det moderne Kvinde-sagsarbejde, thi det er jo ikke mindst den »doble Moral« paa det seksuelle Omraade, der gør det vanskeligt for Kvinder at opnaa Ligestilling med Mænd i Samfundet.

Møder.

Dr. phil. Käthe Schirmacher,
velkendt her hjemme som Tolk og Taler ved det store internationale Kvinderetsmøde i Sommeren 1906, holdt d. 15. Jan. — paa Foranstaltning af Kvindevalgretsklubben — et Foredrag i Koncertpalæets lille Sal om Kvindestemmeretsbevægelsen i Tyskland.

Møde om Kvindevalgretten.

Søndag d. 26. Januar Kl. 3 afholdt Socialdemokratiets Kvinder et Møde i Wittmacks Lokaler med Kvindevalgretten som Emne. Talere: Fru Olavia Nielsen, Frk. Henriette Crone, Folketingsmand Borgbjerg og Fru Emma Petersen.

Følgende Resolution vedtoges:

Københavnske Kvinder, samlede til Møde i Wittmacks Lokale d. 26. Januar 1908, i et Antal af ca. 1000

anmoder indtrængende Regering og Rigsdag om at fremme det af Social-Demo-